

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 16-18

November 1946.

18. årgang.

Vekkelsestider i Kongo.

Den svenske misjonær Aron Andersson skriver bl. a. i «Hemmets Vän»:

«En besøkelsens ånd hviler over vårt felt i Boschwe og store skarer av mennesker kommer for å bekjenne sine synder og få hjelp i bønn. Mange har kommet for å få fornyelse og hjelp for sine legemlige sykdommer. Hedninger kommer til oss hver kveld på bønne-møtene. De lider både til kropp og sjel. Opptil 50—60 kristne og hedninger har kommet til forbønn på kvellene.

En av våre beste lærere, som har vært i en åndelig krise på grunn av uenighet med sin hustru, bekjente alt og fortalte at alt var oppgjort og klart. Nå ville han ha forsamlingens forlatelse og forbønn. Gripende var det da han så gikk bort til en av menighetstjenerne og grep begge hans hender og ba ham om forlatelse da det var uenighet mellom dem. Lærerens og menighetstjenerens handling hjalp andre og brøt hull. Mange behøvde oppgjør. Disse møter utløste en mektig bønnens ånd, så vi var innfor Gud i bønn i timevis. Flere frafallne gjorde opp med Gud og mennesker og ba om å få komme tilbake til forsamlingen igjen.

Forsamlingen ga 89 tillatelse til å bli døpt. Av disse var det flere familier — mann og hus-

tru. En uke før dåpshandlingen kom 11 menn og 1 kvinne, som tilhørte Kilba — en annen stamme. 9 av dem kom for å bli døpt. 2 av dem var forsamlingsmedlemmer som fulgte med dem. De hadde vandret lang veg. Blant dem var det en mor og sønn og 2 familier. Et par av dem hadde vært i skole hos katolikkerne.

Den store dagen i høytiden var søndag den 30. juni. Det var sang og bønn til langt på natt og tidlig om morgenen begynte de kristne å lovsynge Gud. Kl. 7 søndags morgen ringte jeg sammen til gudstjeneste og på noen minutter var kirken overfull. Etter sang og bønn talte jeg om hvordan Jesus kaller og utruker sine disipler.

Umiddelbart etter møtet fikk dåpskandidatene sine dåpsklær og så vandret de sammen med flere hundre andre til dåpsstedet, som vi i år for første gang brukte ved Kvangula, en by som ligger ved Lukenifloden. Det er ca. 5 km. dit, men det var en vakker dåpsplass og mye vann. På vegen dit og heim igjen sang vi så det ga ekko i skogen.

Vakkert var det når alle dåpskandidatene i en lang rekke og hvitkleddet toget gjennom byen ned til vannet og sang lovsanger til Gud. Etter en sang leste en av lærerne

om Jesu dåp og bar oss innfor Gud i bønn. Deretter fikk jeg gleden av å døpe dem alle i den treenige Guds navn.

Etter dåpen dro vi hjem og kl. 1 ringte vi sammen til forsamlingens møte med brødsbrytelse. Minst 1 time før møte var lokalet fullsatt og de som kom senere måtte ta plass utenfor. Da kirkeveggene er lave og det ikke er noen vinduer så hørte de like godt utenfor som inne.

Allerede lørdag samme uke hadde vi dåp igjen, det var en av våre kvinner på pikehjemmet som ble døpt. På søndagen viet jeg henne og hennes mann og uken etter gikk de begge til en by ved Kasaifloden for å oppta ny skolevirksomhet. Flere menn fra den byen kom til vår høytid med bønn om å få lærere. Jeg ba for dem og nå vil de gå i dåpsklassen hos læreren for å bli døpt siden. Forsamlingen har ved dåp fått 90 nye medlemmer pluss de som ble døpt i Kutu. Døpte og gjenopptatte var tilsammen 100. Offeret som kom inn i høytiden ble omkring 2500 francs, også et bevis på medlemmenes kjærlighet til Guds sak.

De 89 som ble døpt ble hilst velkommen sammen med 4 som hadde vært med i forsamlingen før. Deretter viet jeg 23 brudepar og ca. 40 barn ble båret fram i forsamlingen for å velsignes. Etter dette feiret vi Herrens måltid og ca. 700 deltok i brødsbrytelsen. Guds ånd var nær og sangene og bønnene var takknemlighetens

Helbredelsens gave.

Fra det svenske tidsskrift «Ande och Liv» har vi tatt nedenstående utdrag av en preken av den kjente helbredelsespredikanten, som også er kjent her i landet, Fredrik August Boltzius. Det er mange som ble helbredet ved hans forbønner også i Norge. Han døde i 1910 i sitt hjem i Värmland.

Talen ble holdt i Botorp i Grava 1887 og ble stenografert. Den er endel forkortet.

Jeg tenkte å tale om helbredelsens gave. Det er nå som i apostlenes dager, noen tror, andre tror ikke. Vi skal ikke rette oss etter hva menneskene sier, men se etter hva Bibelen lærer. Paulus sier: «Om en engel fra himmelen prediker et annet evangelium enn det vi har prediket, han være forbannet.» Derfor vil jeg ikke befatte meg med det, hvis det ikke står i Bibelen eller ikke stemmer med den. Man har sagt om meg at jeg er en falsk profet, men jeg vil tydelig og klart vise at jeg bestemt går etter Guds ord slik som det står skrevet. La meg spørre: Er det falskt å tro på Gud? Jeg vil vise dere at Guds ord går bokstavelig i oppfyllelse nå som før. Må Gud velsigne det for sitt navns skyld.

I Luk. 7:20—23 leser vi:

og lovsangens toner til Herren for hans oppofrende kjærlighet. Det tre timer lange møte var ikke trøtsamt. Ingen ville gå hjem. Til sent på natten hadde vi besøk av mennesker som ville ha råd og hjelp. Mange av dem ønsket forbønn for kropp og sjel. Den natten lød det lovsanger til langt over midnatt.

«Mennene kom da til ham og sa: Er du den som skal komme eller skal vi vente en annen? I den samme stund helbredet han mange for sykdommer og onde ånder, og mange blinde ga han synet. Og Jesus svarte og sa til dem: Gå bort og fortell Johannes det som I har sett og hørt: blinde ser, halte går, spedalske renses, døve hører, døde står opp og evangeliet forkynnes for fattige, og salig er den som ikke tar anstøt av meg.»

Nå viser Herren tydelig og klart at gjerningen var av Gud og at han var den rette Messias; for de gjerninger som fulgte med viste det. Blinde ble sende, halte gikk, spedalske ble rensset, døve hørte osv. Ja, disse vers handler om og viser bestemt at han var den Messias som skulle komme. For den som gjør slike gjerninger og prediker for fattige som han gjorde, må være sann; for med falskhet gjøres ikke slikt. Vi leser i Matt. 10, 1: «Han kalte sine disipler sammen og ga dem makt over urene ånder, til å drive dem ut, og til å helbrede all sykdom og skrøpeligheit.» Det står jo tydelig og klart at han ga dem makt til å drive ut urene ånder og til å helbrede all sykdom og skrøpeligheit. Allikevel sier mange at de er kristne og Guds barn, og tror allikevel ikke at Gud kan helbrede legemets såvel som sjelens sjukdom. For å bevise at dette er bibelens mening så la oss lese Mark. 3, 14. «Og han utvalgte tolv som skulle være med ham, og som han kunne sende ut for å forkynne ordet og ha makt til å drive ut de onde ånder.» Se, her. De skulle ikke bare helbrede syke, men også drive ut onde ånder. Han ga dem makt til det.

Du som tror på Gud, men forneker hans makt til å helbrede syke. Vokt deg! Må Gud hjelpe deg at du ikke sovner inn. Vi vil vise at det er Herrens ord. Det er nødvendig å holde fast ved ordet, og at Gud gjør de samme gjerninger nå som i Apostlenes dager, det har jeg mange ganger sett. Hva lærer skriften om helbredelse ved tro? I Mark. 6:12-13 står det: «Og de gikk ut og forkynnte for folket at det skulle omvende seg og de salvet mange syke med olje og helbredet dem. Det står tydelig og klart «med olje». Dette står på to steder. I Jak. 5:14,15 leser vi: «Er noen iblant eder syk, han kalle til seg menighetens eldste, og de skal bede over ham og salve ham med olje i Herrens navn og troens bønn skal hjelpe den syke og Herren skal reise ham opp, og har han gjort synder skal de bli ham forlatt.» I en by jeg besøkte var det en politimester som sa til meg når vi hadde talt om helbredelse: «Men hvorfor salve med olje, er det ikke like godt å bruke vann?» Jeg svarte: «Det står ikke i Bibelen. De tror på lov-boken og retter Dem etter dens paragraffer; likedan tror jeg hva som står i Bibelen og handler etter det.» Til dette kunne han intet svare.

Videre leser vi i Luk. 9:1,2: «Og han kaldte de tolv sammen og ga dem makt og myndighet over alle onde ånder og til å helbrede sykdommer, og han sendte dem ut for å forkynne Guds rike og helbrede syke.» Om det bare var et bibelsted som talte om denne sak så var det nok, men det finnes mange. Allikevel om det bare var ett, så tror jeg det. Hvor ille det er å se dette og allikevel ikke tro. Vil man kalle det falskt å rette seg etter Guds ord, tro det enfoldig og handle etter skriften?

Send frukt til vitnene i Nord-norge.

I den siste talen Herren Jesus holdt for sin himmelferd, sier han i Mark. 16;17: «Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale med tunger. De skal ta slanger i hendene og om de drikker noe giftig, skal det ikke skade dem, på syke skal de legge sine hender og de skal bli helbredet.» Tenk hvilken klar og tydelig tale, mine venner. La meg spørre: Hvordan skal det gå dem som setter seg opp mot det siste vår frelser talte i så tydelige ord? Imidlertid vil jeg med flere steder vise dere hvordan Guds ord taler om helbredelse. I Mat. 8:1-17 leser vi om hvordan Jesus helbredet syke og drev ut onde ånder, og han er den samme i går og i dag og i all evighet.

Noen vil innvende: «Ja, det var Jesus som gjorde slikt. Hertil svarer jeg: Jesus sier: «Sandelig, sandelig, den som tror meg skal gjøre de gjerninger jeg gjør; for jeg går til min far.» Det er andre bibelsteder som taler om samme sak, men jeg vil vise dere at det har gått bokstavelig i oppfyllelse for meg.

Vi hørte om Peters svigermor som lå syk i feber at da Jesus tok hennes hånd, stod hun opp, og tjente dem. Dette har jeg ofte sett gå bokstavelig i oppfyllelse. Da jeg i 1882-83 gikk omkring i stuene og talte Guds ord, kom jeg inn i en stue hvor hustruen var mye syk. Hun var også meget iherdig i sin bønn om hjelp. Jeg spurte henne om hun trodde at hun skulle bli frisk. Hun svarte: «Ja.» Jeg behandlet henne da ifølge Guds ord med olje og bønn. Hun sto straks opp og kledte seg, gikk i kjøkkenet og laget mat og vi spiste sammen. Det er så guddommelig og herlig å få se Guds ord oppfylt på en slik måte. På et annet

I «Korsets Seier» for 19. oktober leste jeg nylig et lite stykke med ovenfor nevnte overskrift. Og jeg tenkte straks at dette burde stå i alle våre blad. Venner som i disse tider har en masse frukt — hvorfor ikke sende vitnerne her nord en smak, en velfortjent oppmuntring. Nylig hørte jeg et trofast Finnmarks-vitne si for seg selv: «Ingen av mine kjære venner sydpå husker meg med litt frukt. Da vår kjære trofaste søster Demanda Eilertsen var iblant oss, mens vi hadde vårt kjære «Betel», hørte jeg også liknende ytringer av henne. Har dere sydpå tenkt på hvilken oppmuntring det ville være for vitner som kjemper her oppe i ugjestmilde strøk å få litt frukt — et bevis på at de var husket på. Jeg fikk nylig en liten kasse frukt sydfra. Den var fra en prektig liten finnmarksgutt som for tiden er der. Frukten måtte vi selvsagt betale, men det var så kjært å se den omtanke han hadde for oss heroppe. Frukten (epler og pærer) var fin-fine ved mottakelsen. Ved kjøp av

frukt i en forretning her, betales kr. 3.60 pr. kg. for halvt bedervede pærer og enda er de ikke å få for alle, da det kommer så lite. Dere som selv avler frukt, send vitnerne en liten smak. Herren vil lønne den enkelte giver.

Vil med det samme hilse herfra. Vi har det bra, alle strever med gjenreisningen, med å få husly for folk og kreatur. Vi har hatt evangelist O. Gamst iblant oss en tid. Han setter opp barakke til seg og sine. Han og stedlige venner har hatt flere møter i spisesalen i en barakke her, samt på Hasvik. De frie venner på Hasvik er i stort behov av et møtelokale og speider etter en utvei for hjelp. Også vi her savner vårt kjære «Betel» og ber om, at vi snart må få et hus å samles i. Vår store Gud gjør store under, og våre øyne er vent til ham som kjenner alt og alles behov.

Vær med oss i bønn.

Breivikbotn 24. oktober.

Hilsen til venner fjernt og nær.

Laura Stien.

sted var husmoren syk og lå til sengs. Jeg ba for henne og også hun stod opp og laget mat til meg.

I Dalarne kom en mann og hentet meg med hest og slede. Hans sønn lå syk i hjemmet og var så dårlig at de to siste dagene hadde han ikke kunnet nyte saft engang. Jeg lovet å følge ham om en time og gjorde meg ferdig så fort jeg kunne. Jeg satte meg i sleden og vi kjørte en og en halv fjerdings veg. Da jeg kom inn til ham spurte jeg om han hadde tro. Ja, det hadde han og jeg

behandlet ham da i største hast. La på ham svedteduk, ifølge Apgj. 19:11-12 og salvet ham med olje i Jesu navn. Han stod opp, var frisk og ville ha mat. Jeg måtte straks hjem igjen for det var syke som ventet på meg. Da sa sønnen som hadde vært syk: «Jeg vil kjøre Boltzius hjem.» Faren og jeg sa: «Nei det passer ikke for den som har vært så syk og sette seg å kjøre i denne kulda.» Men han var påståelig. Det hjalp ikke hva vi sa. Han
(Forts. side 7.)

MISJONS-RØSTEN

*Fritt, uavhengig organ
i misjonens tjeneste*

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: *G. Iversen.*

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelse må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykk: I. K. M. Fredriksens
Eftf. Trykkeri A.s., Sarpsborg.

Indiamisjonær Aslaug Bratås

er kommet hjem. Hun har reist til sin familie i Romsdal for å hvile litt etter reisen. I Trondheim deltok hun på et møte hos de venner som trofast har stått med henne hele tiden. Den frie forsamlingen i Trondheim er liten og har for tiden intet fast møtelokale, men samles i private heimer.

Vi får nok høre fra str. Bratås senere.

Fra Ytre Enebakk.

Vi har det godt på møtene. August Andersen fra Rygge har besøkt oss og vi hadde gode møter og Gud velsignet underbart. De predikende brødre som kjenner seg kalt til Ytre Enebakk er velkommen.
Ole Myrer.

Arendal. Vennene i Betania har hatt bibeluke fra tirsdag den 12. november hvor br. Kleppe var lærer. Søndag 17. november holdt menigheten sitt 35 års-jubileum.

Fra Mandal.

Endelig har vennene i Mandal fått sitt prektige lokale igjen, etter at det har vært i tyskernes besittelse under hele krigen. Det var vansiret forferdelig. Men med styrkede hender og glade hjerter tok vennene på med oppussing og til Bededagshelgen kunne de innby til stevne som varte i tre dage og det ble i sannhet tre herlige dager. Foruten vitner som Svindland fra Flekkefjord og Omland fra Kvinnedal, Ås og Skarstad, ordnet også vennene i Kr.sand og Spangereid seg med busstur for å møtes og delta i dette stevne. Det var vidunderlige møter vi fikk oppleve med meget folk og Herrens herlighet lyste til oss fra ordet brødrene la fram. Vi fikk også den store glede å be til Gud med flere frelsessøkende sjele. Alt tyder på at vennene i Mandal står for herlige tider. Her spores også et sterkt begjær fra vennenes hjerte at Herren skal få eie dem helt til bruk i evangeliets tjeneste og fylle dem med sin ånd så de alle kan bli nyttige tjenere i al god gjerning. Ja, må Herren legge sin velsignelse til arbeidet både her og på hvert sted så vi må få oppleve herlige tider, den korte stund vi har igjen av ventetiden på Herrens åpenbarelse.

Broderlig hilsen

Hans Wennesland.

På pilegrimsferden.

Søndag 29. september deltok jeg i møte på «Betania» i Rygge. Ersrud, Astrid Johnsen og Dorthea Kleve deltok også. Det var riktig åpent å vitne. Søkningen til møtene har ikke vært så stor i det siste, men møtene har vært riktig gode, sa vennene. 2. oktober var det møte hos Jørgen Nordli i Ulle-rød. O. Spernes som virker i

frimisjon i Sarpsborg talte først. Møtet var godt og det var bra med folk. Flere vitnet om Gud.

Møtene i Skjeberg har vært godt besøkt i den siste tid og flere ufrelste går der. Det er en vekkende ånd i møtene og flere er påvirket. Håper at noen tar skrittet over på Guds side.

Søndag den 13. oktober var jeg igjen i Rygge. De ventet Mikael Kristiansen dit uken etter og gledet seg til å få se og høre ham igjen. Han var jo sammen med Kiserud, det redskapet som Gud fikk bruke til den største vekkelse i nyere tid i Rygge. Mange kom da med på Herrens side og det store er at mesteparten av dem er bevart i troen.

Så har det blitt å delta i møter omkring i distriktet.

I Misjonshuset har Erik Åsbø virket en tid og holdt endel bibeltimer og talt over bibelske emner. Det har vært interessant å høre ham. Det er ikke så mange ganger jeg har hatt anledning til å høre ham, men de gangene jeg har vært der har han hatt meget godt å bære fram.

Søstrene Valand fra Mandal som skal til Afrika har vært her på sin tur. De deltok lørdag 26. og søndag 27. oktober. De overvar også et misjonsmøte hos Gunhild Gustavsen og et møte hos Hans Bjerknes, Skjeberg.

Søndag 2. oktober var det stevne på «Salen» i Østre Fredrikstad. Eug. Thoresen, Hans Ersrud og flere vitner deltok. En brødremsikk fra Møllergt. 38, Oslo, sang til velsignelse og vitnet om sin frelser. Jeg overvar bare ettermiddagsmøte på søndag, men hørte at alle møtene hadde vært fine. På form.møte var det særlig åpent for br. Erik Lunde, ble det sagt. E. Thoresen stanset over

et par møter etter stevnet. En trafallevall overga seg til Gud og ba om forbønn søndag aften og både mandag og onsdag fikk de be til Gud med en frelssøkende sjel.

Søndag 27. oktober var vi i Kristi Menighet, Fredrikstad. Det følte åpent og lett å vitne der. Bededag har de stevne og fortsetter lørdag og søndag. Som predikanter ventet de Isaksen fra Halden, Alf Kasborg, Halvtan Wik og flere. Det er en god veneflokk og de holder trolig fast ved samfunnet og bønnene. Gud velsigne dem.

G. I.

Fra de forskjellige felter.

Har stått i Askim ca. fire uker. En tung ånd hviler over hele stedet. Alle forsamlinger har dårlig besøk. Men vennene i Eben-Ezer har Gud brukt til stor velsignelse utenfor Askim, idet de har hatt regelmessige møter i fangeleiren, Havnås, i Trøgstad, hvor ca. 50 fanger er blitt frelst. Jeg var med der ute et møte og må si det var gripende. Broder Oskar Karlrud vandret heim til Herren da jeg var der og jeg fikk tale i begravelsen som foregikk under stor deltagelse. Broderen ble 70 år. Reiste så til Halden og hadde endel møter i Betel. Jeg fikk en herlig tid, åpne møter og godt besøk. Siste søndagen jeg var der hadde jeg fire møter, først på sykehuset kl. 9 form., sammen med sangkoret, så møte i lokalet kl. 10.30, etterpå barnemøte og så det siste møte kl. 6. Det store lokale var fullt og en herlig ånd var over alle møter. Må særlig nevne den prektige ungdomsflokk, det var en opplevelse å være sammen med dem og ikke forglemme Forstander Isaksen. En hyrde av Guds nåde. Et møte vi hadde i Tiste-

dalen skal sent glemmes. Det var jubel, tårer, omfavnelser og budskaper i tunger. Ja, vi trodde ikke vi hadde nådd bilen som returnerte.

Fra Halden bar det avgårde til stevnet i Fredrikstad. Her fikk jeg den glede å møte br. Kasborg og hustru. Det var en opplevelse å sitte under hans gedigne forkyndelse, samt hans og fruens herlige sang. Stevnet ble meget vellykket. På et av møtene var der mange som søkte forbønn. Fra stevnet bar det så over til Holmestrand hvor jeg nå er.

Her står den energiske og dyktige broder Ottar Hellervik som leder sammen med broder Bjarne Volden, også en enestående god og kjærlig broder. Her er også mange unge brødre i musikken og til Guds ære gjør de alle her en innsats som det står respekt av. Fengsler, sanatorium, sykehus, gamlehjem osv. blir regelmessig besøkt. Jeg tror knapt det er en kvell brødrene er fri. Første gang jeg var her var i begynnelsen av året. Da var det flere unge som overga seg til Gud. Det er lett å tale Guds ord her, og den verdifulle hjelp en har i de unge kan ikke verdsettes nok. Her er en enestående bønneånd, det er ingen pauser, den ene avløser den annen. Ja, slik skal det være. Reiser nå hjem. Atter har husspørsmålet reist seg imot oss. Dette har vi lidd under helt fra krigens begynnelse da vi måtte ut av Bergen, og det ser ikke ut til å bedre seg. Kanskje noen som leser dette, kunne hjelpe oss, så min hustru og jeg kunne få bo i fred til Herren kommer?

Sender mine hjerteligste hilsener til alle de kjære troesøsken ut over landet, med ønske om god jul og godt år.

Halfdan Wik.

70 år.

Ja, hvem kunne tro at den spenstige, ungdommelige broder og predikant Ole Kjellås fyller 70 år den 2. desember. Men når både han og kirkebøkene sier det så må vi jo tro det.

Broder Kjellås har i over 30 år reist som predikant i de frie forsamlinger landet over, han har i alle år fått beholde sin originalitet i forkyndelse og omgang, det er bare en Kjellås. Broder Kjellås har aldri veket en milimeter fra den gamle, gode frigjorte og åndsfulle vei, og Gud har benådet ham med flere til dels store vekkelser. Hans nådegaver, både profetisk og tunger, har vært til uvurderlig velsignelse og mange budskaper har vi sett direkte oppfylt. Herren har også brukt ham til mange underbare helbredelser, alt dette gir vi Gud æren og takken for.

Br. Kjellås hadde en tung og hård barndoms- og ungdomstid, idet han som ung gutt ble trenet for artistlivet. Han måtte døyе mange hugg og spenn og for å bli smidig og lett måtte han ha lite mat. Han sier selv at han måtte spise rugmelsgrot og olivenolje. Han nådde tilslutt sirkusets attraksjonsnummer å gjøre «dødsspranget» fra kuppelen. Her måtte nerver og den fysiske kondisjon være i orden. En liten feil og han havnet i døden.

Men, sier Br. Kjellås, det største dødssprang, jeg gjorde var å hoppe ned i Guds kjærlighetshav, og der befinner han seg nå. Måtte vennene over landet huske ham på 70 årsdagen. Adr. er Åkebergveien 40^a, Oslo.

Halfdan Wik.

Harestua.

Br. Harald Bysveen har virket på Harestua en tid. Det har vært særlig gilde møter. Gud har brukt broderen til rik velsignelse. De har også hatt kortere besøk i høst av forskjellige vitner. Br. Robinson, Mathisens, Ambjørg Hogstad, misjonsk. Waland.

Hva er sannhet?

Joh. 18, 38.

Ja, hva er det? Pilatus ville gjerne vite hva det var og hvor mange vil ikke det også i dag.

Hva er sannhet? —

Hvor mange søker ikke etter den og finner den aldri, fordi de søker på feil sted og i feil retning.

Det var en som engang sa «Jeg er sannheten» og det var Jesus Kristus og det er bare hos ham sannheten finnes, for det var dertil han var født og dertil kommet til verden at han skulle vitne for sannheten.

Hva er sannhet? —

Ja, hva er sannhet om ditt liv og ditt mål i livet? Hva er sannhet om alt som du foretar deg? Er Jesus med? Han som er sannheten, da vitner jo han om at det er sannhet; for alt som ikke Guds Hellige Ånd er med på i din tale, er usannhet. Står Sannheten hos deg som hos Pilatus hin dag og du spør og du vet med deg selv at det er «Sannheten». Men Jesus ble korsfestet og Barabbas ble sluppet fri. Hvor mange spør i dag «Hva er sannhet?» og vet det i sitt indre, men det er så godt

å spørre, for da kan du jo gjøre som Pilatus, gå ut og si din egen mening. Spørsmålet skjuler og dekker over den handling som følger, men «Sannheten» står der og den er vanskelig å komme forbi.

Hva er sannhet? Hvor lenge skal du bare fortsette å spørre? Det er en bedre vei å gå.

La Sannheten trenge gjennom deg og fly ikke ifra den. La den få gjennomlyse din sjels innerste dyp og du skal få svar på dine spørsmål.

Kanskje du aldri får svar på spørsmålet «Hva er sannhet?»

Det kommer an på deg selv, for hvis du gjemmer deg for «Sannheten» og flykter for den, da blir du lik Pilatus, han gikk før han fikk svar.

Ja, vil du virkelig likne Pilatus?

Hva er sannhet? —

Har du funnet fram til den?

Har du betalt prisen for den?

Det er en herlig skatt å eie Jesus Kristus. Det er et spørsmål for hele livet, og et svar som gjelder for hele evigheten.

Henrik Sätun.

Kristiansand S. Misjonskandidat Øistein Skorstad har deltatt med vennene en tid. Til å være så ung, har han meget å gi fra Guds ord og det er gildt å ha ham her.

Skiptvet. Den 27. oktober hadde vi besøk av Lyder Engh her i Skiptvet. Han hadde møte hos Hagen på Sundås. Det var meget folk og Engh frembar et Guddommelig budskap. Han talte over Salme 73, 23-24.

Lillestrøm. Axel Nilssen skriver: Her i Lillestrøm har vi

det godt. Det er god søkning til møtene og noen har også overgitt seg til Gud. Flere står for tur å døpes. Ja, Gud er god. Vi venter på vekkelsens strømme.

Evangelist Stålstrøm har besøkt Horten en uke og vennene på Hauge ved Rolvsøy. Tanken er etterpå å besøke Skien.

Takk.

Jeg sender en hjertelig takk til alle som husket meg på min 60-års dag.

Gustav Svennevik.

Armen - 45.

Den svenske misjonær

Elsie Winqvist reiste i begynnelsen av september med fly til Kairo og derfra videre til Asmara, også med fly. Det er jo i og for seg ikke noe bemerkelsesverdig lenger at misjonærer nytter dette moderne framkomstmiddel. Men det bemerkelsesverdige er at damen er 83 år. I Asmara skal hun arbeide med å oversette bibelen!

Nye Bibelversetelser.

Det britiske Bibelselskapet meddeler i sin årsrapport at Bibelen er oversatt til 3 nye sprog i det siste året. De tre sprog er afrikanske. Selskapet har dermed oversatt Bibelen til 764 sprog.

Bibeltroga Vänner meddeler også i sin årsrapport at en ny svensk bibeloversettelse kommer til å bli utgitt ved deres tiltak. Den ventes ferdig i 1948.

Stoda i China.

Stoda i China er forferdeleg. Etter eit overslag som bystyret i Shanghai foretok er levekostnaden 2,754 større enn for 9 år sidan. Bere frå febr. til mars i år er stigninga 49 prosent. Sultenauda er stor. Frå det sudlege Hunan vert det meldt at folk et gras, sand og leir. Borgarkrigen gjer alt dette mykje verre. Kjem det ikkje snart fred og hjelp til dei som har det verst, vil millionar gå til grunne.

Misjonen i Belgisk Kongo.

I 1944 arbeidet 45 forskjelli-

(Forts.
ville va
meg til
og jeg
hjem
Det
friske
«Det er
Men j
frisk.
jeg at
er ikke
har sk
og det
den an
alle dy
og all
Det er
friske.
En
syk. H
Jeg gi
te: «
frisk?
ba fo
med
samm
gikk
og en
De
meg s
og et
henne
datter
ge m
De fl
det
Disse
1284
å ha
og ia
gede
tes 2
Relig
holm
I
past
Stoc
vem
sjon
Kyr
cent

Helbredelsens gave.

(Forts. fra 3. side).

ville være med og han kjørte meg tilbake. Han var hos meg og jeg fulgte med til hans hjem om kvelden.

Det er Herren som gjør dem friske og ikke jeg. De sier: «Det er Boltzius som gjør det.» Men jeg kan ikke gjøre noen frisk. Spør de meg så svarer jeg at de tar aldeles feil. Det er ikke jeg, men den Gud som har skapt sol, måne og stjerner og den ene stjernen overgår den andre i glans — jorden og alle dyr på den, fiskene i havet og alle mennesker på jorden. Det er han som gjør de syke friske.

En ung kvinne var meget syk. Hennes far kom etter meg. Jeg gikk inn til henne og spurte: «Tror du at du skal bli frisk?» Hun trodde straks. Jeg ba for henne og salvet henne med olje, og hun stod opp i samme stund. Hun kledte seg, gikk etter kaffe, serverte meg og en mann som var med meg.

De bar en lam kvinne til meg som hadde vært syk i tre og et halvt år. Jeg spurte først hennes far: «Tror du at din datter blir frisk?» «Ja,» svarte

ge misjoner i Belgisk Kongo. De fleste av dem sto tilsluttet det protestantiske misjonsråd. Disse misjoner har tilsammen 1284 misjonærer. De regnet med å ha 22 243 innfødte arbeidere og ialt 361 582 nadverdberettigede. I dåpsklassene undervistes 254 456.

Religionsdiskusjon i Stockholms högskola.

I følge «Hemmets Vän» er pastor C. G. Hjelm innbudt til Stockholms högskole den 5. november for å delta i en diskusjon om religionen og staten. Kyrkoherde Erik Arbin og doctent Hedellus er også innbudt.

han. Derpå spurte jeg moren: «Tror du at hun blir frisk?»

«Ja.» Så spurte jeg hennes unge bror: «Tror du at hun blir frisk?» «Ja, jeg har undervist henne og jeg tror at hun blir frisk.» Sist spurte jeg henne selv om hun trodde. Jeg ba da for henne, salvet henne med olje, og så fort hun var behandlet sto hun opp i samme stund og kunne gå, og de fikk se at Gud har makt til å helbrede syke og at han virkelig gjør det. Gud er den samme i går og i dag og i all evighet. Vi har mange beviser fra Bibelen på hva Gud har gjort med menneskene. I Apgj. 3:1—9 står det: «Peter og Johannes gikk sammen opp i templet ved bønnens time som var den niende o. s. v.

Året 1884 kom en ung mann til meg. Han var hjelpeløs og brukte to krykker. Jeg tok ham avsides og ba for ham og han kom ut og gikk uten krykker. Munnen som hadde vært skjæv, rettet seg og han talte så man forsto ham og han gikk omkring i rommet.

I Apgj. 4:31 heter det: «Da de hadde bedt, skalv stedet hvor de var samlet.» Det har også hendt flere ganger.

«Om en engel prediket et annet evangelium enn det vi prediker, han være forbannet,» sier apostelen. Gud er den samme i dag.

I Apgj. 5:15-16 leser vi: «De bar de syke ut på gatene og la dem på senger for at endog skyggen av Peter kunne overskygge noen av dem når han kom. Ja, og fra de omliggende byer kom de sammen i mengde til Jerusalem og førte med seg syke og folk som var plaget av urene ånder, og de ble helbredet.» Det har hendt meg flere ganger, særskilt på et sted

forrige år, hvor alle ble friske. Det var tolv personer, alle mer eller mindre syke. Alle hadde tro. Det er velsignet å se hva Gud gjør. Jeg ba og alle ble friske. Det går an og tro på Gud, å lite på Gud.

La oss høre fra Apgj. 9:32-35. Jeg vil berette noe som hendte forrige år. Det var en mann som hadde ligget til sengs i sju år og som ikke engang tålte å bli snudd i lakene. Når han skulle bytte undertøy led han meget. Jeg ba til Gud for ham og han sto opp og gikk. Det ble oppstandelse. Folk som så det ble omvendte øyeblikkelig, aldeles som det står om dem i Lydda ved Eneas helbredelse. Det går aldeles etter Guds ord. Sjeler blir omvendte til Gud såvel som helbredte.

Vi leser videre i Guds ord: Apgj. 14:4-7. Her ser vi atter noe om helbredelse.

Året 1884 eller 85 kom de til meg i Stockholm med en gutt som ikke kunne gå uten krykker. Han hadde to slike, men dem hadde han lagt igjen hjemme og de måtte bære ham. Samme dag var det mange fremmede hos meg. Han så den ene etter den andre bli helbredet. Jesus begynte å arbeide i hans kropp. Han stod opp uten å være blitt behandlet og begynte å gå. Da sa jeg: «Nå kan dere vel se at det ikke er jeg som gjør de syke friske, men at det er Gud selv.» Jeg tok ham siden med til noen som ønsket å se ham.

Jeg var på en øy. Der var det en mann som lå i nervefeber og var meget syk. Han trodde og jeg behandlet ham etter Guds ord i Jak. 5:14-15. Han stod opp og var helbredet. Dagen etterpå satt han i en potetkjeller og rensset poteter. Når Paulus var på øya Malta hendte det at han samlet i hop ris og kastet på ilden. Da kom

en huggorm fram på grund av heten og hugg seg fast i hans hånd, men han ristet den av seg uten å skades. Folket på øya trodde først at han var morder, men da de så dette, sa de at han var en Gud. Det traff seg så at Pubius' far lå syk i feber og blodgang. Paulus gikk inn til ham og la sine hender på ham og helbredte ham. Når det var hendt kom også andre der på øya som hadde sykdommer og ble helbredet. Ryktet spredtes fort.

På samme vis gikk det også for meg på en øy jeg besøkte. Folket trodde enfoldig. Jeg behandlet de syke og de ble friske. Må vi bli enfoldige. Må vi gjøre som — jeg tror det er Rosenius som beretter det — en soldat hos Napoleon gjorde. Da keiser Napoleon den første en gang mønstret sine tropper, slapp han tømmene og hesten sprang ut. En simpel soldat sprang fram av geledet, grep tak i bidselet og stoppet hesten. «Takk, min kaptein,» sa keiseren. «Ved hvilket regiment?» spurte soldaten. «Ved min garde,» svarte keiseren og red derifra. Soldaten la geværet fra seg og gikk til stabsgeneralen som spurte ham hva han hadde der å gjøre. «Jeg er kaptein ved garden,» svarte soldaten. «Det ser ikke slik ut,» mente generalen. «Hvordan kan De påstå noe slikt?» «Han,» svarte soldaten og pekte på keiseren, «har gjort meg til kaptein og til hans ord holder jeg meg.» Generalen bukket høflig. Mot keiserens ord var det ingenting å si. «Jeg er kaptein ved garden. Han stod ikke og undret seg. Han tok keiseren på ordet. Så skulle også vi gjøre: Ta Gud på ordet. Jeg våger ikke tro når det gjelder åndelige ting, hvis det ikke står i Guds ord.

Det står at Guds ord er skarpe enn noe tveegget sverd, det

Prøven.

Det fortelles at den kjente engelske politiker lord Richard Cecil engang satte sin datter på en alvorlig prøve.

Han tok henne på fanget og spurte henne om hun elsket ham så høyt at hun ville oppgi et lite halsbånd av glassperler, som hun satte pris på.

Med tårer i øynene så hun opp på sin far og svarte stille: «Ja, far.»

«Så ta da perlehalsbåndet og kast det i ilden,» sa han.

Bevende og litt nølende adlød hun, og etter å ha overgitt offeret til flammene, kastet hun seg gråtende om sin fars hals.

Han strøk henne mildt over håret og sa blidt:

«Nå vet far at du er riktig glad i ham.»

Ikke på flere dager ble det sagt et ord mer om dette, men da hennes fødselsdag kom, rakte faren henne en eske og da hun åpnet den, fant hun i denne

trenger igjennom og dømmer over hjertets tanker og råd. Må Gud velsigne sitt ord på våre hjerter. Og du som er kommet hit for å bli helbredet, be Gud om tro. Han som har gitt tro til våre sjelers frelse, vil også gi tro til våre legemers helbredelse.

Fest deg ikke ved hva den eller den sier. Gå til bibelen og tro hva der står. Gud velsigner sitt ord. Du som ikke er et Guds barn, det blir leit for deg. I åpenbaringsens bok 3:20 heter det: «Se, jeg står for døren og banker. Den som hører min røst og åpner døren, til ham vil jeg gå inn og holde nadverd med ham og han med meg.» Lytt til innbydelsen til Lammets bryllup. «Det vi har sett og hørt forkynner vi for dere så at dere kan ha samfunn med oss; men vårt samfunn er med faderen og sønnen.» Vi skal få være tilsam-

et halsbånd med de herligste ekte perler.

«Heng nå disse om halsen din,» sa lord Cecil, «det er din fars kjærlighetsgave til deg.»

Et godt bilde på vår himmelske Fars handlemåte mot sine barn.

50 år.

Misjonær Jens Fjeld fyller 12. desember 50 år. Br. Fjeld kom over på Guds side allerede i 20 års alderen og ble straks virksom i tjenesten for Guds rike.

De fleste år har han virket på misjonsmarken i Kina og på feltet i Pai Hsiang er det gjort et godt arbeid. F. t. er br. Fjeld hjemme og tilbringer antagelig dagen i sitt hjem på Langhus.

Vi ønsker ham til lykke med dagen.

men med alle engler, serafim og keruber og den frelste skaren. Herren kommer snart. Må vi være rede. Gud velsigne sitt ord for oss. Amen.

Bønn: Vi takker deg, kjære Gud og himmelske far, for de store velgjerninger du gjør mot oss menneskebarn. Utgyd over oss din Hellige Ånd i rike strømmer. Vær nær oss og hjelp oss. Herre velsigne disse venner som skal reise fra oss. Velsigne kongen og de kongelige, de forskjellige i Stockholm, Uppsala og Gävle, som jeg daglig bærer fram for deg i bønn. Velsigne dem med meg nå. Å, Gud, vær der nær og utgyd Ånden over dem. Velsigne alle som jeg har savnet med olje og bedt for. Å, Gud, styrk dem. Herre, hjelp alle som har begjært våre forbønner. Velsigne dem for ditt navns skyld. Velsigne alle mine slektninger. Amen.

Numm

H

Jeg
ber. R
august
var et
nærmer
bord,
plass.
tiden,
over de
slo mo
ten sto
I det
dig va
om noe
eller n
set i Z
å ta i
vi gje
Said. F
ingen
i land,